

RYWADLNIK (2) *sb m*

rywadlnik (2), [**rywadłnik**].

-a- (1), -ã- (1) *Mqcz* (1:1).

N sg rywadlnik (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Narzędzie do rycia a. cięcia; cestrum, scalpellum Mqcz (2) : *Caestrum, Dłóto/ Riwádlnik/ álbo/ yne* naczynie którym dłubią. *Mqcz* 30c; *Scalpellum, et scalpelus, [...]* Dłoteczko/ rywadlnik/ pułczádło. *Mqcz* 370b; [*Rywádłnik/ Scalprum. Volck Yyy2, Xxx2v*].

Synonim: dłoto.

Cf [**RYLEC**]

LW